

El 26r de maig 2026 **parlem de...**

La passió, de Jeanette Winterson

L'AUTORA:

Jeanette Winterson (Manchester, 1959) és llicenciada en literatura. Ha estat guardonada amb diversos premis com l'IBW (el premi dels llibreters independents dels Estats Units) i el John Llewellyn Rhys. Considerada una de les millors autores angleses del segle XXI, Winterson, que a més és poeta i dramaturga, compagina la



literatura amb el periodisme, col·laborant amb diaris com The Guardian, The Times, Daily Mail, The Observer i The New York Times. El 2006 fou nomenada oficial de l'orde de l'Imperi Britànic i el 2018, comandant de l'orde de l'Imperi Britànic pels seus serveis a la literatura. El leitmotiv de la seva obra explora els límits de la fisicitat i la imaginació, les qüestions de gènere i les múltiples identitats sexuals. És autora d'una vintena de títols, entre els quals hi ha *La passió*, *Frankissstein* i *Per què ser feliç quan podries ser normal?*, *Escrit al cos* i *Un Aladí i dues llànties*, totes en català per Edicions del Periscopi.

L'OBRA:

La Passió es va publicar originalment el 1987, l'edició de Periscopi d'aquest lot és una revisió de la traducció de Dolors Udina que es va publicar el 1988 a Columna. La mateixa traductora ha tornat a traduir-la de nou.

El relat alterna dues veus: la de Villanelle, una jove apassionada que neix amb la peculiaritat de tenir els peus palmats; i la de Henri, un jove soldat innocent i càndid que creu en l'amor vertader. I així, des d'ambdues perspectives, es va teixint l'entramat del que serà una història encisadora. Una història que portarà a l'encontre dels dos personatges a la gèlida Rússia: la Villanelle, venuda a les tropes napoleòniques pel seu marit, un home agressiu i desprietat; i en Henri, encegat per l'amor que professa a Napoleó i seguint-lo en la seva comtessa bèl·lica. *En algun lloc entre els aiguamolls i les muntanyes. [...] En algun lloc entre Déu i el diable hi ha la passió, i el camí per arribar-hi és sobtat i el de tornada és pitjor.*

En Henri queda total i irrevocablement enamorat de la Villanelle, però aquesta ja va donar el seu cor a una altra persona. *No té sentit estimar algú amb qui no et podràs despertar mai si no és per casualitat* El personatge de la Villanelle és el paradigma de l'hedonisme per antonomàsia, ella que és amant de la nit, amant entregada a amors de diverses menes, amant que es lliura a la més pura de les passions. Però una cosa és certa, la passió no es pot dominar, només cal veure el destí dels protagonistes. Un cop es deixa entrar, només resta lliurar-s'hi. Alguns aprenen a conviure-hi, d'altres, però, sucumbeixen a la dissort de la bogeria. (De la crítica de Marta Vilà, a Núvol)

PER SABER-NE MÉS:

Una història d'amors i passions, crítica de Salvador Rich a llegir.cat:

<https://www.llegir.cat/2019/05/la-passio-jeanette-winterson/>

"Podem canviar la història perquè la història som nosaltres; Entrevista de Carmen Pérez a Jeanette Winterson.: <https://www.nuvol.com/libres/assaig/winterson-podem-canviar-la-historia-perque-la-historia-som-nosaltres-474356>

Mil i una maneres d'explicar històries, conferència de Winterson al CCCB: <https://www.cccb.org/ca/w/videos/jeanette-winterson-1>

